

عنوان مقاله:

مداخلات بالینی در استفاده مشکل ساز از فناوری دیجیتال

محل انتشار:

ششمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سارا ابراهیمی - عضو هیئت علمی سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی مداخلات بالینی در استفاده مشکل ساز از فناوری دیجیتال و ارائه شواهدی از آن انجام شد. برای دستیابی به این هدف با استفاده از روش توصیفی-تطبیقی، ادبیات پژوهشی مربوط به درمان بازبهای مشکل ساز و اختلال بازی به عنوان محتوای نمونه این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند و مداخلات در سطوح مختلف در کشورهای پیشروی این حوزه (کره جنوبی، چین، ژاپن، آلمان، انگلستان، ایالات متحده آمریکا و اقیانوسیه) با هم مقایسه شدند. یافته های پژوهش نشان داد مداخلات در مشکلات فناوری دیجیتال در سه سطح پیشگیری اولیه با جلوگیری یا تاخیر در شروع رفتار مشکل ساز، پیشگیری ثانویه با کاهش شدت مشکل و پیشگیری ثالث با ارتقای بهزیستی هیجانی و روان شناختی برای مقابله موثرتر صورت می گیرند. مقایسه کشورهای نمونه حاکی از آن بود که مطالعات پیشگیری، بیشتر در کره جنوبی و چین انجام شده است که نشان دهنده اولویت بخشی و تخصیص بودجه های بیشتر این کشورها برای مبارزه با مشکلات فناوری دیجیتال است. بیشترین تمرکز این مطالعات نیز بر برنامه های مدرسه محور برای آموزش استفاده سالم از اینترنت در کودکان است. مشخصه رویکردهای آسیای شرقی به مداخلات، اعلام استفاده مشکل ساز از فناوری به عنوان مسئله بهداشت عمومی است که این موضوع برخلاف سیاست های سایر کشورها، به ویژه ایالات متحده آمریکا و استرالیا است که تنها آسیب های غیرمستقیم مربوط به زمان بیش از اندازه کار با نمایشگر را به عنوان مشکل تعریف می کنند و نسبت به اعتیادهای رفتاری غیر از اختلال قمار پذیرش محدودتری دارند. مدل کره جنوبی برای پیشگیری از اختلال بازی، نمونه ای برجسته از واکنشی هماهنگ به تهدید سلامت عمومی با قوانین دولتی و برنامه های راهبردی بلندمدت در سه سطح پیشگیری است. در کشورهای اروپای غربی رویکردهای پیشگیری و درمان حاکم است که توسط سازمان های غیرانتفاعی و خصوصی اجرایی می شوند. مدل پیشگیری کشور آلمان به عنوان نمونه ای برجسته نشان می دهد یکی از بهترین راه ها برای مداخله، طراحی برنامه ای راهبردی است که در آن برای استانداردسازی تلاش ها قواعد مختلفی تعیین شود. در نگاهی جامع به این اقدامات، می توان اثربخشی رویکردهای پیشگیری دولت ها در مبارزه با اختلالات بازی و اینترنت را امیدوارکننده اما نیازمند به بررسی تجربی و ارزیابی بیشتر دانست. انتخاب بهترین رویکرد پیشگیری در نهایت به همه ذینفعان بستگی دارد که با هم در راستای منافع عمومی و منطبق با اقدامات علمی، اخلاقی و پایدار تلاش کنند.

کلمات کلیدی:

استفاده مشکل ساز، فناوری دیجیتال، سطوح مداخلات بالینی، کشورهای پیشرو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836501>

